

I de Udtalelser, som den højtærede Konseilspræsident fremkom med som en Slags Programtale, skal jeg ikke komme ind paa Spørgsmaalet Parlamentarisme, som er drøftet fra forskellige Sider. Man vil have, at vi skulle anerkende, at nu er Parlamentarismen gennemført. Jeg holder mig i den Henseende fuldstændig til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck). Jeg kan ikke anerkende det, men jeg skal ikke trætte det høje Ting med nærmere at dokumentere det.

Derimod var der en anden Udtalelse, hvori jeg er enig med Ministeren, nemlig om Nødvendigheden af Udrensning og Nødvendigheden af Rigsretstiltale. Jeg er ogsaa enig med den højtærede Minister, naar han udtalte, at saaledes som Sagen forelaa for ham, skønt han selv har udtalt sig for Rigsretstiltale, vilde han dog, efter Slutningen af det Svar, der af Hans Majestæt blev givet paa Protestadressen, ikke finde det rigtigt i Øjeblikket at søge at formaa Kongen til at rejse Rigsretstiltale. Jeg finder det i høj Grad taktfuldt og hensynsfuldt. Men naar han ikke vil gaa den Vej, er der en anden Vej, han kunde gaa. Han har et Parti her i Tinget, for hvilket han er Ordfører, og den naturlige Vej var, at dette Parti ikke nøjedes med det, som nu er foreslaaet: Nedsættelse af et Udvalg, som skal tage Sagen under Overvejelse for at gøre Indstilling til Tinget, men at det fremsatte et simpelt og klart Forslag til Beslutning om Rigsretstiltale. Det er noget, vi alle maa ønske — de to paagældende forhenværende Ministre ogsaa. Hvilket Partistade vi end have, maa vi ønske at faa den Sag afgjort paa den Maade. Der er jo ingen af os, der sigte de to Medlemmer af Tinget, som tidligere have været Ministre, for i nogen Maade at have været implicerede i Albertis Kæltringestreger, der er kun Spørgsmaal om deres Embedsførelse, Spørgsmaal, om de ikke burde have grebet ind, om de ikke burde have foretaget en Undersøgelse, om de ikke kunde have forhindret den Skandale, det blev. Ingen har villet udtale sig om, hvilket Resultat man mener Rigsretten vil komme til, og det, synes jeg, er en Grund mere til at gaa dertil. De to

ærede Medlemmer kunne blive frikendte, og de kunne blive dømte, men lad Rigsretten tale, lad os for vor egen, for Befolkningens og de paagældendes Skyld faa en Afgørelse! Jeg ser ikke, at det skulde frembyde nogen Vanskelighed. Naar et saadant Forslag om Rigsretstiltale bliver fremsat, tror jeg ikke, at noget eneste Medlem af dette Ting vilde modsætte sig at faa en Dom en Gang for alle i dette Spørgsmaal, der ikke har det allerringeste med Politikken at bestille.

Da Grev Holstein foreslog Hans Majestæt Kongen at henvende sig til de Radikale for at faa dannet et Ministerium, var det en ganske overordentlig Tillid, der fra hans Side blev vist dette Parti. Man kan dog ikke paa nogen Maade vise dette Parti en større Tillid end at forlange, at det skal træde til for at gennemføre de Forsvarslove, som det mere end nogen anden har bekæmpet. Man maa gøre Regning paa dette Partis ubetingede Loyalitet. Jeg var derfor glad ved at høre, at Finansministeren, da han udtalte sig om Finansloven, straks udtalte: Lov er Lov, nu er Lovene vedtagne, altsaa maa de ogsaa gennemføres. Det samme blev igen udtalt af den højtærede Konseilspræsident og Forsvarsminister. Naar der ikke desto mindre fra forskellige Sider er udtalt Ønske om, at man ad Lovgivningen Vej, ved nye Love, vil søge at foretage forskellige Forandringer i de paagældende Love, og naar det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) særlig har paakaldt min Assistance i den Henseende, maa jeg nærmere berøre dette Punkt.

Jeg har oftere haft Lejlighed til at paatale det Misbrug, man gør ved at benytte løsrevne Udtalelser. Jeg gaar ikke fra en eneste Udtalelse; thi hvad jeg har sagt, har jeg nøje overvejet, og jeg staar med det fulde Ansvar for det. Hvad var det nu, jeg havde sagt, som det ærede Medlem bragte i Erindring? Jeg havde omtalt den Omstændighed, at man ved den nye Lov havde gjort alle de værnepligtige, der findes paa Sjælland og omliggende Øer, og som havde aftjent deres 16 Aars Værnepligt, yderlig værnepligtige, saaledes at det var dem, der i Krigstilfælde skulde udfylde Rammerne, saalænge vi ikke kunde faa tilstrækkeligt Mandskab. Det